

פְּרִשֶׁת דְּבָרִים | ה'תשפ"ה

אָסוּר לְקַרֵּא בְּשֵׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יִצְחָק אֶלְיָהוּ ע"ה בֵּית פִּכְסִיט שְׁכוֹנַת עֵין חַמֵּד - אֶבְרָתָא צִיּוֹן

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרִשֶׁת דְּבָרִים – תְּשֻׁעָה בְּאֵב – לוֹ הָיָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

"תַּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ" (תְּפִילַת עֲמִידָה)

יכול לחזור להיכן שהיה כל כך הרבה שנים. הסבל והצער שעם ישראל עובר וכל יהודי בצורה פרטית, הכל בגלל שבוא עולם נמצא רחוק מאיתנו.

למה נחרב בית המקדש? בגמרא (יומא ט' ע"ב) כתוב: "אבל מקדש שני, שהיו עוסקין בתורה ובמצוות וגמילות חסדים- מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנת חנם. ללמדך ששקולה שנת חנם כנגד שלוש עבירות".

האם רק בגלל עוון אחד הפסדנו והשכינה מסתלקת? אלא עלינו לדעת ששנת חנם היא שורש הרע! אדם ששונא את חברו- יש לו חיסרון אמונה בבורא עולם!

התורה הקדושה כותבת: "לא תשנא את אחיך בלבבך וכו' וְאֶהְבֶּתְ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךְ אָנִי ה'" (ויקרא י"ט, י"ז-י"ח) - מה הקשר בין "אני ה'" לעניין "לא תשנא"? אדם שמאמין שהכל מאיתו יתברך- לא שונא את חברו. אתה כועס עליו לחנם- הוא רק שליח של ה'.

הגמרא (סוטה מ"ח ע"א) כותבת: "משחרב בית המקדש... פסקו אנשי אמנה". רש"י פירש: "אנשי אמנה בוטחים בהקב"ה וסומכין עליו לעשות טוב ואין דואגין לחסרון".

יהי רצון שנתחזק באמונה שלימה בבורא עולם ונזכה לביאת משיח צדקנו ולבניין בית מקדשנו במהרה בימינו, אמן!

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

אנחנו נמצאים סמוך ליום המר והנמהר תשעה באב- תאריך שבו נחרב בית קודשינו ותפארתנו. במשך אלפיים שנות גלות התפילה והצפייה של היהודי היא לגאולה השלימה!

אנחנו אומרים שלוש פעמים ביום: "תקע בשופר גדול לחירותנו", "ולירושלים עירך ברחמים תשוב". אומרים בברכת המזון "רחם על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך". נוטלים ידיים קודם האכילה כדי שכאשר יבנה הבית נאכל בטהרה. כאשר הנאצים ימ"ש שלחו את היהודים ברכבות המוות - הם שרו: "אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח".

אסור לנו לצפות לגאולה כדי שנזכה לישועה הפרטית בבריאות, בפרנסה וכו'- כלומר שכאשר תבוא הגאולה יפתרו לנו הבעיות האישיות שאנחנו מתמודדים איתם. כדי שלא נהיה כמו אותו אדם שהיה צריך לנסוע מעבר לים לכמה שנים כדי להביא פרנסה לביתו. הוא שומע שהילדים אומרים: "העיקר שאבא יחזור עם כסף". במילים אחרות, אין להם בעיה עם כל השנים שהוא לא יהיה בבית.

מִרְן ה'חפץ חיים' אמר: הרבה מחכים למשיח, שיזכו לפתור את בעיותיהם. הם לא באמת מחכים כדי להיות קרובים לאבא בשמיים. הם חושבים רק על עצמם. מצידם, כאשר המשיח יבוא- העיקר שיפתור את בעיותיהם, ואז מבחינתם הוא

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רוח אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

ציוג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותי בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'ולייט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבירה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

02/08/2025

ח' אב תשפ"ה

פרשת דברים

הפטרה: "חזון ישעיהו"- ישעיה א'

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
21:04	20:11	19:00	
21:01	20:09	19:18	ת"א
21:04	20:12	19:21	חיפה
21:01	20:10	19:19	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת

משה בן גורג'יה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מרים בת שרה ע"ה

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר

ולילד אלחנן רפאל בן איריס

ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה

לאליהו ניצרי בן ימנה

וגלית בת מסודי

נא לפנות לר"ב אליהו חיים
פנחס' בטל' 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

הצדיק הרב שמואל שמאי זצ"ל - נולד בשנת ה'תרע"ט (1918) בעיר יזד שבאיראן. אבי אבות המשפחה היה מתלמידי הגאון המקובל מולא אור שרגא שלמד תורה מפי אליהו הנביא והיה לו רוח-הקודש. פעם ביקש מרבו שיגלה לו לאיזה שבט מתייחסת משפחתו. הרב ענה שאינו יכול לגלות אבל גילה לו שהוא מתייחס לשמאי הזקן, מאז שם המשפחה הוא שמאי.

כבר בילדותו ניכרו בו כשרונותיו ללימוד התורה. בצעירותו לימד לימודי קודש בבית הספר היהודי היחיד שהיה באיראן כאשר בלילות העמיק בלימוד התורה הקדושה. בנוסף שימש גם שוחט ומוהל ועשה את כל מעשיו לשם שמיים ושלא על מנת לקבל פרס. לימים, עוד בחיי אביו, רבינו התחיל למסור שיעורים בבית המדרש שבו לימד אביו. רבינו מסר שיעורים ודרשות בתורת הפשט ואביו מסר שיעורים בתורת הסוד. צניעותו היתה מופלאה.

בשנת ה'תש"י (1950) עלה לארץ והתיישב בירושלים. למרות המצב הכלכלי הקשה סירב להנות מתורתו. הוא פתח חנות קטנה למכר כלי בית בשכונת גאולה בירושלים, בחנותו היה לומד תורה. עם זאת, לא הפסיק לעסוק בצורכי ציבור בבית הכנסת של העדה היזדית בירושלים. היה דרשן, חזן, שוחט ומוהל. ביתו היה פתוח לכל דורש ושואל. אוהב שלום ורודף שלום. ענותו מופלא. ברח מן הכבוד.

במשך עשרות שנים דרש רבינו את דרשותיו בבית הכנסת המפורסם 'תפארת ירושלים' לעדת היזדים בשכונת הבוכרים בירושלים. מידי שבת היה נעמד בהיכל הגדול של בית הכנסת במשך מספר שעות ומרתק את קהל שומעיו ומסביר להם במאור פנים ובמתיקות את מוסרי הפרשה.

קולו היה חזק, חודר ללבבות ובמנגינה נעימה. רבינו התבטל ביטול מוחלט לאביו. כשהציעו לו לשמש כרב קהילה בחו"ל התייעץ עם אביו שפסק לו שלא יעזוב את ארץ הקודש. נפטר ביום שישי, י"ד אב ה'תשנ"ד (1994). חי כ-76 שנים. ציונו בהר-המנוחות בירושלים סמוך לקבר אביו.

אביו: הצדיק הרב משה (מגדולי וחכמי יזד. מפורסם בצדקותו ובתפילותיו שהושיעו רבים).

אימו: מרת מרים. **אשתו:** מרת שולמית אייט (בת דודתו). **בנו:** ר' אבנר. **בתו:** מרת בתיה. **מרבתי:** אביו, הצדיק הרב משה. **מספריו:** ידברי שמואל יאבי ידע יעל כנפי נשרים. רבינו זכה להסכמה מגדולי הדור, בראשם שר התורה מרן רבינו עובדיה יוסף, אשר שיבחו והיללו את המחבר ואת תורתו **יושמואל בקוראי שמו** - חוברת שיצאה לאחר פטירתו ובה ליקוט מעט חידושים מספריו וכן פיוטים שלו ודברים שכתבו עליו.

צניעותו של רבינו היתה לשם דבר, ענוה בלתי מצויה היתה טבועה בנפשו. כאשר הלך ברחובות קריה כל מי שהיה אותו היה בטוח שמדובר באדם פשוט מהשורה מאחר ורבינו לא היה חפץ להתהדר בבגדי רבנות אשר היה ראוי להם.

רבינו לא רצה לעשות את התורה קרדום לחפור בה. למרות המצב הכלכלי הקשה ששרר באותם הזמנים בירושלים סירב לקבל כסף עבור השיעורים והדרשות שהעביר. במהלך השנים רבינו עסק לפרנסתו. כמובן שתורתו היתה העיקר ומלאכתו עראי. רבינו פתח חנות קטנה לכלי בית בשכונת גאולה בירושלים שבה ישב ועסק בתורה ובה גם כתב גם חלק מחידושי תורתו.

רק כאשר נכנס קונה לחנות, רבינו פסק לרגע והניח את הספר, שאל את הקונה לרצונו ודאג לבקשתו. לאחר שהקונה קיבל את מבוקשו רבינו חזר ללימודו כאילו לא הופרע כלל. כשביקשו ממנו לבוא ולדרוש או לחזק ולהשפיע על מי מבני עדתו, מיד סגר את החנות אפילו אם היה מדובר באמצע היום ולא חזר לחנות עד שסיים את עניינו וכמובן שלא לקח על כך כסף.

על אף גדולתו היה מעודד אחרים לומר דברי תורה ומקשיב להם כאילו הוא היה תלמידם. בפרט היה מעודד את הצעירים לומר דברי תורה. פעם אחת רבינו הפציר בילד ממשפחתו לומר דבר תורה. הילד היסס מכיוון שלא היה לו מה לומר מענייני דיומא או מענייני הפרשה אלא רק מפרשה אחרת שלמד באותו זמן בכיתה. רבינו אמר לו בחיך גדול שבוודאי הוא יכול לומר מה שירצה. רבינו הקשיב, חיך חיך והעניק תחושת ביטחון ועודד את הילד להמשיך ולדבר.

רבינו ברח מן הכבוד כמטחווי קשת. הסתיר את ידיעותיו בציבור ולא החזיק טובה לעצמו. כל מי שראה אותו חשב שמדובר באדם פשוט. שנים רבות רבינו לא חפץ להתהדר בבגדי רבנות אשר היה ראוי להם. פעם ילד אחד מבני המשפחה ביקש מרבינו שיברך אותו. רבינו הניח את שתי ידיו על ראש הילד וברך אותו בברכה חמה ומלאת אהבה. לאחר שסיים את הברכה, רבינו פנה ליד וביקש: "עכשיו הגיע תורך, אתה יכול לברך אותי?". הילד הניח את שתי ידיו הקטנות על ראש רבינו וברכו בתמימות וברגש.

כשאושפזה אימו בבית החולים למשך זמן רב, רבינו עזב את כל עיסוקיו ועמד לצידה, אפילו שהדבר היה כרוך בויתורים רבים על לימודיו ועבודתו. במסירות שאין לה גבול, הוא דאג לכל צרכיה והקדיש את כל זמנו להיות לצידה. רבינו לא הסתפק רק בנוכחותו ליד מיטת אמו. הוא פנה להנהלת בית החולים והציע את עצמו לעבודה בבית החולים כדי שיוכל להיות לה לעזר בכל עת שתצטרך.

בפרשה שלנו אנחנו קוראים כיצד משה רבינו מכנס את כל עם ישראל לפני פטירתו ומוכיח ברמז למרות שהדברים אירעו לאבותם.

משה רבינו מספר להם את הדברים ברמז כדי שמתוך דבריו יבינו מה היה החטא וכיצד כל אחד מהם יחשוב מה יש לתקן ומה נצרך לו.

הסיפור שלפנינו מעובד מתוך העלון 'כיצד מוכיח' ממנו ניתן כיצד רבותינו הוכיח. תלמיד ישיבת 'משכן יעקב' בחיפה סיפר:

מורי ורבי הגאון הרב חיים שנקר שימש בעבר כר"מ בישיבת 'משכן יעקב' ואח"כ שימש כראש הישיבה לצעירים 'דרכי משה'.

היה זה כאשר מספר בחורים ניגשו לטבחית והעירו לה שאינה מכינה כראוי את עוגות השבת. העוגות שהכינה היו יבשות. חסרות טעם ובלתי אכילות לחלוטין. הטבחית נעלבה מדבריהם עד עמקי נשמתה.

הטבחית פנתה לרב והתלוננה על היחס שנקטו כלפיה הבחורים. הרב שמע את הדברים והבחורים טרחו והביאו חתיכת עוגה שהטבחית הכינה כדי שהרב יראה בעצמו.

הרב שנקר לא קיבל את ההתנהגות הזו למרות שנוכח לדעת שאכן יש אמת בטענתם. **העוגה לגמרי לא הייתה ראויה לאכילה.**

עוד באותו יום הרב שנקר כינס את כל הבחורים בבית המדרש והתחיל בדרכו המיוחדת לתאר עד כמה יכול אדם להפוך ל'שופך דם'.

הוא תיאר אישה עקרת בית אשר מכינה את צרכי השבת. **הצדיק התעכב בתיאור ציורי מפורט על תהליך הכנת הדגים.**

התלבטות בבחירת הדג, הקניה, ההכנה, התיבול, הבישול, ההקפדה שהכל יצא כראוי, הדאגה שמא שכחה משהו. כל זאת סיפר בפרטי פרטים בצורה מוחשית.

הוא תיאר כיצד האישה מצפה שהבעל והבנים ישובו מן התפלה. הוא תיאר את המתח והציפייה. האב חוזר מן התפילה. מזמר 'שלום עליכם', קידוש, נטילת ידיים והרגע הגדול מגיע!!!

היא הולכת בצעדים חגיגיים למטבח וחוזרת עם סיר הדגים. היא מוציאה בכוונה מיוחדת את פרוסות הדגים עליהם עמלה כה קשות, מניחה אותם בצלחות ופונה להביט בפני הסועדים.

כאן הרב שנקר עצר את דבריו. כל השומעים ציפו בדריכות להמשך. האב נוטל את המזלג. הוא מכניס לפיו את חתיכת הדג הראשונה. האישה עוצרת את נשימתה.

הבעה של גועל מתפשטת על פניו, הוא דוחה את הצלחת בתנועה כעוסה. "איזה טעם דוחה" הבעל אומר. "רוצח!", הרב שנקר זעק. "ר-ו-צ-ח!" זעק שוב.

המילים נחרטו בלבי ורושם זה לא קהה למרות השנים הרבות שעברו. אותו תלמיד סיפר. לאחר מכן מיתן הרב שנקר את קולו ואמר:

"המתינו נא לשבת הבאה. אשבות בישיבה ואראה לכם כיצד כן מעירים". המתנו בציפייה. במוצאי השבת הרב שנקר ניגש אל הטבחית והתחיל להחמיא לה על תבשיליה.

"ידיתי במיוחד מלמעלה לספר לך עד כמה נהניתי מהאוכל שהכנת", פתח את דבריו. "אני רוצה לומר לך, לגבי המרק, כיצד הצלחת לעשות מרק שכזה? הוא מזכיר לי את בית אבא. והדגים, טעימים כל כך ומתובלים כל כך. פשוט עונג שבת אמיתי".

לשמע הדברים הטבחית התמוגגה. "כבוד הרב מגזים בוודאי" אמרה. אבל הוא המשיך לפאר ולתאר כל אחד מהמטעמים שהכינה. "אני לא מוצא מילים לתאר את הבשר. פשוט רואים כמה את משקיעה".

ואז הרב אמר: "אמנם העוגה יצאה קצת יבשה. אבל הטשולנט? אני לא יודע אם הבחורים כאן יזכו פעם לטשולנט שכזה. אנא רשמי לי את המתכון ואציגו בפני אשתי. שכחתי כמובן את המנה האחרונה".

"האם היתה בעיה בעוגות?", הטבחית שאלה. "הבלים" אמר. "בסך הכל יצאה קצת יבשה והיה חסר סוכר. זה בטח לא אשמתך. אבל מהי עוגה לעומת שפע המאכלים המיוחדים. בית אבא. ממש בית אבא".

דמעות אושר נקוו על פני הטבחית האלמנה. היא לא מצאה מילים להודות לרב על דבריו. "החייטני", אמרה, "מעולם לא השמיעו באוזני מילים ומחמאות כאלו. בקשר לעוגות, אתה עוד תראה מה".

"שכחי זאת", אמר. "מהי עוגה יבשה מול כל הטוב הזה". מאותו היום נודעה הטבחית במיוחד בעוגות המיוחדות עליהן שקדה שעות רבות ומתוך רצון עז להיות ראויה למחמאות שהרב הרעיף עליה.

"שיטת הסנדביץ'", כך כינה זאת אחד הבחורים. אפשר לומר דברי ביקורת, אבל לפני כן הקף אותה בדברים נעימים, רק כך היא תתקבל באוזני השני.

לע"נ

תנצב"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתאי בן אסתר יאטון זצ"ל הרב יחיאל בן יוסף ז"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוק דב ז"ל אביבה בת טובה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מל בת שמעון ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל יוסף בן אסתר ע"ה יוסף בן פרחיה ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל יוסף בן נעמי ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה דניאל רפאל בן חגית ז"ל לטיף בן פרחיה ז"ל יעקב בן נעמי ז"ל מישא אסתר בת זרה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל אביבה לוי ע"ה עפאת בת השמת ע"ה כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזיה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורבירי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה